

Et af udvalget stillet spørgsmål og industriministerens besvarelse heraf

Spørgsmål:

Ministeren har i flere besvarelser omtalt den frihed, der er dags dato ifølge den nu-gældende lovgivning til at fordele forsknings- og udviklingsomkostninger såvel på vareområdet, som over tid, og har i den forbindelse anført, at der ved lovforslagets gennemførelse vil kunne foretages et videregående skøn ved fordeling af disse omkostninger.

Udvalget ønsker en nærmere præcisering af de forskelle, der efter ministerens vurdering vil være mellem den nuværende administration af reglerne om friheden til at fordele de nævnte omkostninger og den administration heraf, ministeren forventer vil følge af lovforslagets gennemførelse.

Svar:

Ved udformningen af dette lovforslag som på en række andre områder inden for monopolloven er det ikke fundet hensigtsmæssigt mere præcist at fastlægge, hvorledes bestemmelserne skal administreres. Dette må bero på monopoltilsynets bedømmelse i det enkelte tilfælde.

Specielt bemærkes, at det her drejer sig om en kompliceret problemstilling og yderligere en problemstilling, som antagelig fremtidig vil kunne gøre sig gældende i forøget grad og på andre områder end nu.

I den af monopoltilsynets direktorat i 1978 udarbejdede rapport om lægemiddelbranchens struktur, konkurrence og priser er der peget på en række forhold, som det for medicinalbranchen vil være vanskeligt at tilgode uden en ændret lovgivning. Der peges således bl.a. på, at »det af generelle industripolitiske og beskæftigelsesmæssige grunde kan være et mål at bevare eller udbygge en dansk lægemiddelindustri, der kan fremstille importsubstituerende produkter og produkter til eksport. En omsætningsnedgang som følge af lavere priser vil kunne hæmme udbygningen af en eksportorienteret lægemiddelindu-

stri. Et særligt forhold i denne forbindelse er, at de lægemiddelpriser, der kan opnås på visse udenlandske markeder, ikke er uafhængige af de priser, der gælder i Danmark. Lavere priser på hjemmemarkedet kan således få direkte virkning på eksportindtægterne. Mulighederne for fortsat produktudvikling og fortsat investering kan også herigennem svækkes.«

Det er min forventning, at de nævnte hensyn bedre vil kunne tilgodeses ved den foreslåede ændring af monopolloven såvel inden for medicinalindustrien som på andre forsknings- og udviklingsintensive produktionsområder.

Det er også i lægemiddelrapporten anført, at man kunne overveje at begrænse priskontrollen til kun at omfatte produkter, der allerede har indbragt betydelige beløb til dækning af virksomhedernes forskningsudgifter, men således at forskningsudgifter ved vurdering af priserne rimelighed indregnes efter mere summariske retningslinjer. Som også anført i rapporten vil en priskontrol opbygget efter disse retningslinjer begrænse antallet af produkter, der omfattes af priskontrollen, hvilket i forbindelse med et enklere grundlag for bedømmelse af priserne vil indebære en betydelig administrativ lettelse. Uanset de vanskeligheder, der kan være forbundet hermed, finder jeg det rimeligt, at administrationen om muligt tilrettelægges efter sådanne principper.

Fordelingen af forskningsudgifter mellem eksporten og det indenlandske salg kan rejse særlige problemer. Jeg finder imidlertid, at der bør overlades en virksomhed af den i § 11, stk. 2, nævnte art en betydelig frihed ved prisfastsættelsen, når det drejer sig om produkter, der kan repræsentere betydelige eksportindtægter for virksomheden, og hvor der foreligger risiko for, at et prisindgreb på virksomhedens hjemmemarked vil kunne få afsmittende virkning på prisfastsættelsen på betydningsfulde eksportmarkeder.